

ปัญหาในการปฏิบัติงานของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล:
ศึกษาเฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดศรีสะเกษ

Problem of Performance throughout Tambon Administrative
Organization Executive Officials: A Case Study of Tambon
Administrative Organization in Sisaket

ปณัยกร บุญกอบ¹

Panaikorn Boonkob²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ คือ 1) เพื่อศึกษาปัญหาในการปฏิบัติงาน 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อปัญหาในการปฏิบัติงาน และ 3) เพื่อศึกษาแนวทางในการแก้ไขปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดศรีสะเกษประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดศรีสะเกษ ทั้งหมด 191 แห่ง โดยประชากรที่ใช้ศึกษา คือ จำนวน 191 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา สำหรับทดสอบความแตกต่างระหว่างตัวแปร และสถิติเชิงอนุมาน สำหรับการวิเคราะห์ความแปรปรวนใช้สถิติ T-Test, One-Way Analysis of Variance โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 การศึกษาสรุปได้ดังนี้ปัญหาในการปฏิบัติงานของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ศึกษาเฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดศรีสะเกษ ภาพรวมอยู่ในระดับกลางและเมื่อแยกพิจารณาค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามลำดับดังนี้ ปัญหาในการปฏิบัติงานด้านทิศทางการกำหนดนโยบาย ด้านการจัดทำแผนปฏิบัติการ ด้านการจัดทำแผนพัฒนาและโครงการ ด้านการประเมินและการจัดทำรายงาน

¹ วิทยาลัยกฎหมายและปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ 319 ตำบลโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ 33000
อีเมลติดต่อ: panaikorn222@hotmail.com

² College of Law and Government, Sisaket Rajabhat University, Thailand, 33000
E-mail: panaikorn222@hotmail.com

ด้านการติดตามและควบคุมงาน ด้านการจัดการเรื่องการจัดซื้อจัดจ้าง และด้านการจัดการด้านการเงินและงบประมาณปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการปฏิบัติงาน ไม่พบปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการปฏิบัติงานดังกล่าว ส่วนปัจจัยที่ไม่ส่งผลต่อปัญหาในการปฏิบัติงานของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดศรีสะเกษ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ ตำแหน่งงาน ระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง และขนาดของ องค์การบริหารส่วนตำบลปัญหาอุปสรรค

คำสำคัญ: การปฏิบัติงาน, ผู้บริหารงาน, องค์การบริหารส่วนตำบล

Abstract

This study is a survey research focusing on problems, threat, factors influencing administration and ways to solve problems occurring during the administration of Tambon Administration Organization (TAO) in Sisaket Province. Population in this study is the members of Tambon Administrative Committee 191 TAOs in Sisaket Province. Questionnaires were used to collect data and analyzed descriptive and inferential statistics, T-test and One-Way Analysis of Variance. The result of the study is that the administrative problem is at moderate level in overall. Ranking of means of each problem from high to low is problems of direction and making policy, making operational plan, developing plans and projects, evaluating and reporting, controlling, purchasing and hiring, including budgeting. The study does not find any factor supporting administration. Demographic factors namely sex, age, educational level, income level, position length of working period and size of Tambon Administrative Organization have no effect on administration problems.

Keywords: performance, executive officials, Tambon Administrative Organization

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จังหวัดศรีสะเกษเป็นจังหวัดที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือหรือเรียกว่า “อีสานใต้” ห่างจากกรุงเทพมหานครโดยทางรถยนต์ประมาณ 571 กิโลเมตร ทางรถไฟประมาณ 551 กิโลเมตร จังหวัดศรีสะเกษมีประชากรรวมทั้งสิ้น 1,463,907 คน จำแนกเป็นชาย 731,794 คน เป็นหญิง 732,113 คน (ข้อมูล ณ 30 เดือนกันยายน 2557) จังหวัดศรีสะเกษแบ่งการปกครองออกเป็น 2 ลักษณะ คือ การปกครองส่วนภูมิภาคแบ่งการปกครองออกเป็น 22 อำเภอ 204 ตำบล 2,626 หมู่บ้านและ 220 ชุมชน การปกครองส่วนท้องถิ่นแบ่งการปกครองออกเป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง เทศบาลเมือง 2 แห่ง เทศบาลตำบล 23 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล 191 แห่ง โครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัดศรีสะเกษขึ้นอยู่กับภาคการเกษตรและการป่าไม้ ภาคการศึกษาและภาคการขนส่งชายปลึก เป็นสำคัญ

ดังนั้นผู้ทำการศึกษาวิจัยซึ่งรับราชการเป็นบุคลากรการศึกษาระดับอุดมศึกษา ปฏิบัติงานและเกี่ยวข้องกับองค์การบริหารส่วนตำบลโดยการสอนและทำวิจัยองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงประสิทธิภาพของการบริหารงานของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษาไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยเลือกพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษเป็นพื้นที่ทำการศึกษา เนื่องจากเห็นว่าจังหวัดศรีสะเกษเป็นจังหวัดที่มีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นชนบท สภาพการเป็นอยู่ของประชาชน การประกอบอาชีพมีลักษณะใกล้เคียงกับจังหวัดอื่นๆ มีองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 191 แห่ง (แผนปฏิบัติการราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559, 2559)

นับตั้งแต่องค์การบริหารส่วนตำบลได้ถูกจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พุทธศักราช 2537 ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษาฉบับกฎหมายเล่มที่ 111 ตอน 53 ก. ลงวันที่ 2 เดือนธันวาคม พ.ศ.2537 สภาตำบลซึ่งมีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันสามปีเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท ได้รับการประกาศจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่นแล้ว จนถึงปัจจุบัน จำนวน 6,745 แห่ง ทั่วประเทศ โดยมีความคาดหวังให้้องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นกลไกสำคัญในการกระจายอำนาจในการพัฒนาและการปกครองท้องถิ่นแก่ประชาชนเพื่อให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการแก้ไขปัญหา กำหนด

ทิศทางการพัฒนา จัดสรรทรัพยากร ตลอดจนจัดการบริการสาธารณะให้แก่ประชาชนในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ

แต่ด้วยเหตุที่องค์การบริหารส่วนตำบลเกิดขึ้นโดยผลของกฎหมายพร้อมๆ กันจำนวนมาก โดยมีได้คำนึงถึงความพร้อม ทำให้ในระยะเริ่มต้นของการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนมากมีปัญหาในการบริหารจัดการให้เป็นไปตามภารกิจ อำนาจหน้าที่ รวมทั้งวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม (คณะกรรมการกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่น, 2542)

การที่องค์การบริหารส่วนตำบลจะสามารถบริหารจัดการภารกิจตามอำนาจหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลนั้น สิ่งที่ต้องคำนึงถึงก็คือการยึดหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองและสังคมที่ดีหรือที่เรียกว่า **“หลักธรรมาภิบาล”** โดยเฉพาะหลักความคุ้มค่า ซึ่งได้แก่การบริหารจัดการและใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวมซึ่งเมื่อพิจารณาถึงกระบวนการในการบริหารจัดการโครงการต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลแล้ว สิ่งที่จะช่วยให้องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถบริหารจัดการโครงการพัฒนาต่างๆ ตามหลักธรรมาภิบาลดังกล่าวได้ องค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องมีระบบการบริหารจัดการที่ดี

ความมุ่งหมายของรัฐบาลที่จัดตั้งองค์กรปกครองท้องถิ่นก็เพื่อที่จะกระจายอำนาจให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นได้มีโอกาสปกครองตนเอง บริหารงานท้องถิ่นด้วยตนเองสามารถสนองความต้องการโดยรวมของท้องถิ่นได้อย่างกว้างขวาง สามารถบริหารงานได้อย่างประหยัคดีมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล โดยมีความเชื่อว่าประชาชนในท้องถิ่นย่อมรู้ปัญหาความต้องการของท้องถิ่นนั้นๆ ดีกว่าบุคคลอื่นและยังความผูกพันกับท้องถิ่นนั้นๆ ด้วย

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นรูปแบบการปกครองท้องถิ่นรูปแบบใหม่ที่รัฐบาลได้จัดตั้งขึ้น ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2538 โดยการยกฐานะจากสภาตำบลในครั้งแรกได้ประกาศจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 619 แห่ง เมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม 2538 และจนถึงปัจจุบัน รัฐบาลได้ประกาศยกฐานะสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนทั้งสิ้น 6,744 แห่ง (แผนการกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่น, 2559)

องค์การบริหารส่วนตำบลมีรูปแบบโครงสร้างคล้ายๆ กับการปกครองท้องถิ่นรูปแบบอื่นๆ กล่าวคือ มีสมาชิกมาจากการเลือกตั้งของประชาชน มีฝ่ายนิติบัญญัติ มีฝ่ายบริหาร มีพนักงานประจำ มีพื้นที่ มีงบประมาณ มีอำนาจหน้าที่ มีภารกิจในการให้บริการสาธารณะต่างๆ

ตามที่รัฐบาลกลางกระจายอำนาจให้และมีอิสระในการบริหารงานภายใต้กฎหมายกำหนด ทำหน้าที่ที่สำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบลได้แก่ การพัฒนาท้องถิ่นของตนเองให้มีความเจริญ จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำ ทางบก จัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก และระบบสาธารณูปโภคพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น ให้มีความเป็นอยู่ที่ดี และการดูแลตลอดจนการบำรุงรักษา อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การที่รัฐบาลได้กระจายอำนาจในการปกครองให้ท้องถิ่นดำเนินการก็เนื่องจากรัฐบาลมีภารกิจหน้าที่รับผิดชอบมากมายไม่สามารถที่จะปกครองดูแลให้บริการสาธารณะต่างๆ แก่ประชาชนได้อย่างทั่วถึงและเพื่อลดปัญหาความซ้ำซ้อน ปัญหาความล่าช้าจากการสั่งงานจากส่วนกลาง

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรปกครองท้องถิ่นที่ตั้งอยู่ในชนบทเป็นส่วนใหญ่ มีจำนวนมากครอบคลุมพื้นที่เกือบทุกตำบล หมู่บ้าน หากองค์การบริหารส่วนตำบลมีความเข้มแข็งสามารถบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถให้บริการสาธารณะได้อย่างครอบคลุมก็จะส่งผลให้ประชาชนในท้องถิ่นหรือในชนบทซึ่งเป็นประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศได้รับดูแลเอาใจใส่ พัฒนา แก้ไข บรรเทาปัญหาต่างๆ อย่างทันท่วงที อันจะนำไปสู่ความอยู่ดีมีสุขของประชาชนทั้งประเทศและในทางตรงกันข้ามหากองค์การบริหารส่วนตำบลบริหารงานบกพร่องประสิทธิภาพก็จะเกิดความเสียหาย เกิดความสูญเสียแก่บ้านเมืองและประเทศชาติอย่างใหญ่หลวง

ปัญหาการปฏิบัติงานของคณะผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ในระดับใดเพื่อประโยชน์ต่อการกระจายอำนาจการปกครองของท้องถิ่นเพื่อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของจังหวัดศรีสะเกษโดยใช้ทฤษฎีการกระจายอำนาจการปกครองท้องถิ่น (Local Administration Decentralization Theory)

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาในการปฏิบัติงานของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดศรีสะเกษ
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อปัญหาในการปฏิบัติงานของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดศรีสะเกษ

3. เพื่อแนวทางในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดศรีสะเกษ

3. ขอบเขตการวิจัย

พื้นที่วิจัยคือหน่วยงานองค์กรปกครองท้องถิ่น คือ องค์การบริหารตำบลในจังหวัดศรีสะเกษ เนื้อหา คือ การวิจัยเชิงปริมาณและจําะเวลาระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ.2559 ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้ทำการศึกษาวิจัยเฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดศรีสะเกษ ทั้งหมด 191 แห่ง โดยกลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ องค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 191 แห่ง

4. ระเบียบวิธีวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัยคือวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา สำหรับทดสอบความแตกต่างระหว่างตัวแปร และสถิติเชิงอนุมาน สำหรับการวิเคราะห์ความแปรปรวนใช้สถิติ T-test, One-Way Analysis of Variance โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1.วิธีการวิจัยเอกสาร (Documentary Research) เป็นการศึกษาโดยค้นคว้าจากเอกสารที่เป็นทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อเป็นพื้นฐานในการกำหนดตัวแปรและองค์ประกอบของตัวแปรสำหรับการวิจัย

2.วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เป็นการศึกษาข้อมูลเชิงประจักษ์โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เลือกไว้ แล้วนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ไปประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

หลังจากผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือวิจัยทดสอบค่าความเชื่อมั่น (Reliability) และค่าความเที่ยงตรง (Validity) ได้ศึกษาถึงกลุ่มตัวอย่าง อบต. องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดศรีสะเกษ มีจำนวน 191 องค์การบริหารส่วนตำบล จึงได้กำหนดตัวอย่างคณะผู้บริหารองค์การ

บริหารส่วนตำบลจากนายกองค์การบริหารส่วนตำบลและรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล คนที่ 1 และ คนที่ 2 โดยการขอความร่วมมือเพื่อแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยใช้เวลาประมาณ 1 เดือน

6. ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 แสดงปัญหาในการปฏิบัติงานของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล (ภาพรวม)					
ตัวแปร	N	$\bar{x}$	S.D.	t-test	Sig
ปัญหาในการปฏิบัติงาน รวมทุกด้าน					
เพศ ชาย	182	3.57	0.78	-.953	0.732
หญิง	9	3.82	0.65		

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 2 แสดงปัญหาในการปฏิบัติงานของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล (รายด้าน)				
ตัวแปร	$\bar{x}$	S.D.	F-test	F-prob
ปัญหาในการปฏิบัติงานด้านทิศทางการกำหนด นโยบาย	3.82	0.78	1.033	0.359
ขนาด อบต. ขนาดเล็ก	3.69	0.94		
ขนาดกลาง				
ปัญหาในการปฏิบัติงานด้านการจัดทำแผนพัฒนาและ โครงการ	3.68	0.66	1.431	0.243
ขนาด อบต. ขนาดเล็ก	3.59	0.95		
ขนาดกลาง	3.94	0.76		
ขนาดใหญ่				
ปัญหาในการปฏิบัติงานด้านการจัดทำแผนปฏิบัติการ			2.119	0.125
ขนาด อบต. ขนาดเล็ก	3.57	0.81		
ขนาดกลาง	3.54	0.93		

ตารางที่ 2 แสดงปัญหาในการปฏิบัติงานของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล (รายด้าน)				
ตัวแปร	$\bar{x}$	S.D.	F-test	F-prob
ขนาดใหญ่	3.97	0.77		
ปัญหาในการปฏิบัติงานด้านการจัดการด้านการเงินและงบประมาณ				
ขนาด อบท. ขนาดเล็ก	3.25	0.54	3.152	0.046
ขนาดกลาง	3.46	0.83		
ขนาดใหญ่	3.74	0.92		
ปัญหาในการปฏิบัติงานด้านการจัดการเรื่องการจัดซื้อจัดจ้าง				
ขนาด อบท. ขนาดเล็ก	3.31	0.63	2.221	0.113
ขนาดกลาง	3.52	0.94		
ขนาดใหญ่	3.79	0.79		

(1) ปัญหาในการปฏิบัติงานของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล (ภาพรวม)

สำหรับภาพรวมปัญหาการปฏิบัติงานของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดศรีสะเกษ พบว่าคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดศรีสะเกษ มีปัญหาในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 49.6

(2) ปัญหาในการปฏิบัติงานของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล (รายด้าน)

สำหรับภาพรวมรายด้าน ปัญหาการปฏิบัติงานของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดศรีสะเกษ พบว่าปัญหาด้านทิศทางการกำหนดนโยบายอยู่ในระดับสูง ($X=3.79$) และปัญหาด้านการจัดทำแผนพัฒนาและโครงการ ($X=3.68$)

(3) ในการศึกษาครั้งนี้

ผู้ศึกษาได้ทดสอบค่า T-test และ One-Way Analysis of Variance ระหว่างตัวแปรอิสระที่เป็นปัจจัยที่มีผลกับตัวแปรตาม คือ ปัญหาในการปฏิบัติงานของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ผลปรากฏว่าตัวแปรด้าน เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ ตำแหน่งงาน ระยะเวลาการดำรงตำแหน่งและขนาด อบต. มีผลทำให้ปัญหาในการปฏิบัติงานของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลไม่แตกต่างกัน

7. ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงาน

จากการประมวลผลความคิดเห็นของคณะผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถาม ในส่วนของปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไขปัญหาในการปฏิบัติงานทั้ง 7 ด้าน สามารถสรุปได้ดังนี้

- (1) ด้านทิศทางและการกำหนดนโยบาย ปัญหาที่ให้ความสำคัญมากที่สุด คือ การไม่ได้รับความร่วมมือเท่าที่ควรในการกำหนดทิศทางและนโยบาย
- (2) ด้านการจัดทำแผนพัฒนาและโครงการ ปัญหาที่ให้ความสำคัญมากที่สุด คือ ประชาชนมีส่วนร่วมน้อยในการจัดทำแผนพัฒนาและโครงการ
- (3) ด้านการจัดทำแผนปฏิบัติการ ปัญหาที่ให้ความสำคัญมากที่สุด คือ ประชาชนมีส่วนร่วมน้อยในการจัดทำแผนปฏิบัติการและมีงบประมาณไม่เพียงพอในการดำเนินการ
- (4) ด้านการจัดการด้านการเงินและงบประมาณ ปัญหาที่ให้ความสำคัญมากที่สุด คือ งบประมาณมีน้อยไม่สอดคล้องกับโครงการที่ดำเนินการอยู่
- (5) ด้านการจัดการเรื่องการจัดซื้อจัดจ้าง ปัญหาที่ให้ความสำคัญมากที่สุด คือ ซื้อของในราคาค่อนข้างสูงกว่าปกติระเบียบทางราชการมีขั้นตอนและรายละเอียดที่ยากต่อการปฏิบัติและการจัดซื้อจัดจ้างมีมากกว่างบประมาณที่มีอยู่
- (6) ด้านการติดตามและควบคุมงาน ปัญหาที่ให้ความสำคัญมากที่สุด คือ การติดตามไม่เป็นไปตามกฎระเบียบที่กำหนดไว้และให้เป็นไปตามคำสั่งของรองนายก อบต. คนที่ 1 และ 2
- (7) ด้านการประเมินและการจัดทำรายงาน ปัญหาที่ให้ความสำคัญที่สุด คือ ความล่าช้าในการติดตามประเมินและจัดทำรายงาน

8. แนวทางแก้ไขปัญหาในการปฏิบัติงาน

จากการประมวลผลความคิดเห็นของคณะผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามในส่วนของแนวทางแก้ไขปัญหาในการปฏิบัติงานสามารถสรุปได้ดังนี้

- (1) ด้านทิศทางและการกำหนดนโยบาย แนวทางแก้ไขที่ให้ความสำคัญที่สุด คือ ควรจัดการประชุมประชาคมแต่ละหมู่บ้านเพื่อรับทราบปัญหาและความต้องการ

(2) ด้านการจัดทำแผนพัฒนาและโครงการ แนวทางแก้ไขที่สำคัญที่สุด คือ ควรมีการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนและโครงการพัฒนา อบต. และชุมชน

(3) ด้านการจัดทำแผนปฏิบัติการ แนวทางแก้ไขที่สำคัญที่สุด คือ ควรให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนปฏิบัติการ

(4) ด้านการจัดการด้านการเงินและงบประมาณ แนวทางแก้ไขที่สำคัญที่สุด คือ ควรมีการศึกษาระเบียบด้านการเงินและงบประมาณอย่างต่อเนื่อง

(5) ด้านการจัดการเรื่องการจัดซื้อจัดจ้าง แนวทางแก้ไขที่สำคัญที่สุด คือ ต้องศึกษาเรื่องวัสดุอุปกรณ์ให้เข้าใจก่อนจะจัดซื้อจัดจ้างและควรมีการศึกษาระเบียบการจัดซื้อจัดจ้างที่มักมีการเปลี่ยนแปลงหรือปรับเปลี่ยนอยู่เสมอซึ่งมีจำนวนเท่ากัน

(6) ด้านการติดตามและควบคุมงาน แนวทางแก้ไขที่สำคัญที่สุดคือ แก่ที่ตัวบุคคลให้มีจิตสำนึกในการติดตามผลและควบคุมงานและเน้นให้หัวหน้าส่วนที่รับผิดชอบเข้าติดตามผลอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอซึ่งมีจำนวนเท่ากัน

(7) ด้านการประเมินและการจัดทำรายงาน แนวทางแก้ไขที่สำคัญที่สุด คือ เพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานให้รวดเร็วกว่าปกติด้านต่างๆ เช่น การประสานงาน ขอความร่วมมือจากประชาชน และจัดลำดับความสำคัญในการประเมินและในการจัดทำรายงาน ซึ่งมีจำนวนเท่ากัน

9. สรุป

การอภิปรายผลการศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัญหาในการปฏิบัติงานของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล: ศึกษาเฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดศรีสะเกษ” ครั้งนี้พบว่า

ตัวแปรเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ ตำแหน่งงาน ระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง และขนาด อบต. มีผลทำให้ปัญหาในการปฏิบัติงานของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลไม่แตกต่างกัน

ผู้ศึกษามีความคิดเห็นว่า “ปัญหาในการปฏิบัติงานของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล: ศึกษาเฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดศรีสะเกษ” เป็นปัญหาที่

เกิดขึ้นกับทุกองค์การบริหารส่วนตำบลทั่วประเทศ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดศรีสะเกษถือเป็นส่วนหนึ่งแต่ถ้ามีการขยายผลการศึกษาวิจัยเพิ่มมากขึ้นอาจจะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดอื่นๆ จนขยายไปทั่วประเทศและเพิ่มจำนวนประชากรในการศึกษาซึ่งอาจจะทำให้ปัญหาในแต่ละด้านอาจจะแตกต่างกัน นั่นคือยอมรับสมมุติฐานก็เป็นได้

10. ข้อเสนอแนะการวิจัย

(1) ข้อเสนอแนะสำหรับการปฏิบัติ

จากข้อค้นพบที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ทำให้ผู้ศึกษามีข้อคิดเห็นว่าปัญหาในการปฏิบัติงานจะมากหรือน้อยนั้นขึ้นอยู่กับการบริหารและการจัดการของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล โดยจะต้องได้รับความร่วมมือจากประชาชนในชุมชนเพื่อให้เขาเหล่านั้นมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นย่อมจะส่งผลต่อปัญหาที่จะเกิดขึ้นน้อยที่สุด ดังนั้นผู้ศึกษาจึงมีข้อเสนอแนะที่คาดว่าจะจะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการดังนี้

1.1 การจัดทำแผนพัฒนาตำบลและการใช้จ่ายงบประมาณองค์การบริหารส่วนตำบล ควรมีครอบคลุม การพัฒนาด้านต่างๆ ของพื้นที่ให้มากกว่าการพัฒนาเฉพาะด้านโครงสร้างพื้นฐานโดยให้ความสำคัญกับโครงการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพของคน สิ่งแวดล้อมให้มากขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8

1.2 ควรให้มีการปรับปรุงระเบียบและกฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลให้มีความยืดหยุ่นเพื่อให้สามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างสอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพของแต่ละพื้นที่ เช่น ระเบียบเกี่ยวกับการเงิน การคลัง ระเบียบเกี่ยวกับการประชุม

1.3 ควรจัดให้มีการฝึกอบรม ให้แก่บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับองค์การบริหารส่วนตำบล ในทุกระดับและทุกส่วนโดยการจัดฝึกอบรมให้บุคลากรเหล่านั้นให้สามารถนำไปปฏิบัติงานได้จริง ในลักษณะของการฝึกอบรมแบบเข้มข้นโดยการจัดทำหลักสูตรการฝึกอบรมให้เหมาะสมกับผู้ปฏิบัติงานในแต่ละระดับ เช่น หลักสูตรผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล หลักสูตรสมาชิกสภา หลักสูตรพนักงานส่วนตำบล หลักสูตรข้าราชการส่วนภูมิภาคที่เกี่ยวข้องกับองค์การบริหาร

ส่วนตำบล โดยการขอความร่วมมือจากสถาบันการศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญในการจัดทำหลักสูตรการฝึกอบรม

1.4 ควรให้มีการประสานแผนส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ตลอดจนการดำเนินการต่างๆ ให้สอดคล้องและเชื่อมโยงกัน

1.5 ควรที่จะให้มีการเพิ่มกำลังเจ้าหน้าที่ในการตรวจสอบกำกับดูแลองค์การบริหารส่วนตำบล เนื่องจากในปัจจุบันบุคลากรในด้านนี้สำหรับยังขาดแคลนอยู่มาก

บรรณานุกรม

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานส่วนท้องถิ่น. (2550).

พระราชบัญญัติ สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 แก้ไขเพิ่มเติม
(ฉบับที่ 4). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น.

คณะกรรมการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น. (2559). แผนปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ.
2559.ศรีสะเกษ .

ชูบ กาญจนประกร. (2555). รัฐประศาสนศาสตร์. พระนคร: มงคลการพิมพ์.

_____. (2559). รัฐประศาสนศาสตร์ในสังคมศาสตร์. พระนคร: มงคลการพิมพ์.

ชุมศักดิ์ ชุมนุม. (2551).ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของสำนักงานศึกษาธิการ
อำเภอ: กรณีศึกษาเขตการศึกษาที่ 10. ภาคนิพนธ์พัฒนาสังคมศาสตร์มหาบัณฑิต,
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ชูวงศ์ ฉายะบุตร. (2559). การปกครองท้องถิ่นใหม่.กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น.

ทิตยา สุวรรณะชญ. (2557). สังคมวิทยา.กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.